

Onsdag den 11. juli 2018, kl. 15:00 og 16:00 ([Havestuen](#))

Lucie HORSH (NL), blokfløjte - Thomas DUNFORD (F), lut

Johann S. BACH (1685-1750)

Suite for lut, BWV 997 (1740), 13'

Prelude – Sarabande – Gigue - Double

Anne D. PHILIDOR (1681-1728)

Sonate for blokfløjte i d-mol (1712), 9'

*Lentement – Fugue – Courante –
Les notes égales et détachez - Fugu*

Antonio VIVALDI (1678-1741)

Sonate i G-dur, RV 806 (1709?), 9'

Andante - Allegro - Largo - Allegro

Dario CASTELLO (1590–1658)

Sonata seconda (1629), 5'

N. CHÉDEVILLE (1705-1782)

Sonate op. 13, Nr. 6 i g-mol (1737), 3'

Vivace - Alla breve – Largo - Allegro ma non presto

(Encore: F. Couperin, Le Rossignol en Amour, 3')

10:00
15:00/16:00
17:00
20:00
22:00

Et kvarter med gårsdagens kunstner
Lucie Horsch (NL), blokfløjte og Thomas Dunford (F/USA), lut
Duo Frølund Barfoed (DK), klarinet/klaver
Quatuor Zaïde (F), strygekvartet
Duo Hellqvist/Amaral (S/BR), violin/klaver

Om musikken

J.S. Bach (1685-1750): Suite for lut i c-mol (1740)

Det debatteres endnu om Bachs værker for lut overhovedet er komponeret for det instrument, vi i dag kender som en lut. Måske er det i virkeligheden musik for *Lautenwerk* – et i dag uddødt tasteinstrument, der minder om et cembalo. Lutsuiten i c-mol er det eneste af Bachs lut-værker, der til fulde udfolder instrumentets potentiale. Det betragtes derfor som Bachs største lut-mesterværk.

A. D. Philidor (1681-1728): Sonate for blokfløjte

Det feminint klingende fornavn til trods var franske Anne Philidor en mandlig komponist, der var knyttet til Solkongen Ludvig d. 14.'s ekstravagante hof. Philidor er i dag mest berømt for grundlæggelsen af koncertserien *Concert Spirituel*, der betragtes som den tidligste række af offentlige koncerter for et ikke-adeligt borgerskab. Af Philidors egne værker høres i dag stort set kun *Sonate for blokfløjte i d-mol*, der gennem fem udtryksfulde satser på skift udfolder det majestætisk og inderlige.

A. Vivaldi (1678-1741): Sonate for blokfløjte

De fleste af Vivaldis utallige værker var i århundreder tabt for offentligheden. Først i løbet af det 20. århundrede dukkede hans manuskripter op i forskellige europæiske nodesamlinger. Danske Peter Ryom har siden 1970'erne stået i spidsen for katalogiseringen af Vivaldis samlede værker. I 2002 fandt Ryoms musikforskere *Sonate for blokfløjte i G-dur* i en nodesamling i Kiev. Hovedtemaet i andensats er identisk med en melodi fra operaen *Juditha triumphans* (1716), hvilket sandsynliggør at sonaten er komponeret omtrent samtidigt.

D. Castello (ca. 1590- ca. 1658): Sonata seconda

Oplysningerne om den italienske komponist Dario Castello er sparsomme. Hans liv og betydning er udokumenteret. Ja, selv hans fødsels- og dødsår er usikre. Men et er sikkert: I 1620'erne var Castello musikchef i Markuskirken i Venedig, og stod for en fornyelse af den tidlige italienske barokstil. Hans 29 sonater for forskellige instrumenter vidner om stor virtuositet samt rytmisk og formmæssig frihed.

N. Chédeville (1705-1782): Sonate i g-mol

Det var et smart salgstrick, da franske Chédeville udgav sine sonater opus 13 som kompositioner af Vivaldi. Chédeville formodede at Vivaldis navn ville skabe større opmærksomhed end hans eget. Derfor gav han også samlingen en italiensk titel, *Il Pastor fido (Den trofaste hyrde)*. Sonaten er præget af sin pastorale karakter – ifølge komponisten selv skulle musikken gøre op med storbyens civilisation og tegne et drømmebillede af det simple liv på landet.

Mathias Hammer

Festivalen støttes af:

10:00	Et kvarter med gårsdagens kunstner
15:00/16:00	Lucie Horsch (NL), blokfløjte og Thomas Dunford (F/USA), lut
17:00	Duo Frølund Barfoed (DK), klarinet/klaver
20:00	Quatuor Zaïde (F), strygekvartet
22:00	Duo Hellqvist/Amaral (S/BR), violin/klaver

Om kunstnerne

Lucie Horsch, blokfløjte (NL)

Det vakte opsigt, da Decca for nogle år siden skrev kontrakt med Lucie Horsch, deres første blokfløjtenist nogensinde og så en sekstenårig teenager. Debut-CD'en demonstrerede dog straks hvorfor,

"This is a disc to buy, and display in years to come as the start of a distinguished career,"

som det på profetisk vis lød i BBC Music Magazine. Der var tale om en ren Vivaldi-CD, en komponist der har en speciel plads i Lucie Horsch's hjerte.

En forkærlighed der måske har sin egen indre logik, da Vivaldi jo netop skrev sin musik til sin tids Lucie Horsch, de unge forældreløse piger på børnehjemmet og musikskolen Ospedale della Pietà i Venedig, hvor han var lærer. Teenagemusikere af en usædvanlig høj standard, eftersom de evnede at spille denne musik, men med al respekt for en musikskole der blandt sine lærere talte en Vivaldi, så havde de unge blokfløjtenister nok ikke helt samme exceptionelle tekniske niveau som Lucie Horsch. Som forældreløse var de selvfølgelig desværre også forhindrede i at have en musikalsk idealfamilie som Lucies, hvor alle spiller og synger, og begge forældre i øvrigt er cellister; faderen, der oprindeligt kommer fra Tyskland, er solocellist i Concertgebouw-orkesteret i Amsterdam. En ideel rugekasse for en ung musiker.

Som Holland også traditionelt har været det for blokfløjtenister. Noget der har ført til musikere som den store Frans Brügger og Walter van Hauwe, der nu er Lucies lærer på på konservatoriet i Amsterdam. Ligesom pianisten Jan Vijn er det. Lucie er nemlig også en talentfuld pianist og finder på en eller anden måde tid til at have klaver som sit andet hovedfag på konservatoriet.

Thomas Dunford, lut, (F)

At læse Thomas Dunfords biografi lige efter Lucie Horsch's, er lidt af en *deja-vu*-oplevelse. Hvor begge hendes forældre er cellister, så er hans gambespillere. Hvor hun fik sit tyske efternavn fra den indvandrede far, så stammer hans angelsaksisk klingende fra en amerikansk far der har været pariser og franskmand *by choice* siden ungdommen.

Og begge startede deres professionelle liv meget tidligt, med projekter der fungerede som tidsmaskiner for teenagere, sendte dem tilbage i tiden i roller som de kunne have haft på henholdsvis Vivaldis og Shakespeares tid. For Thomas Dunfords vedkommende var det på nationalscenen i Paris, Comédie Française. Hver gang man i sæsonerne 2003 - 2005 opførte Shakespeares Helligtrekongersaften, så var unge Dunford med på scenen som *onstage* lutenist.

Det var sideløbende med undervisningen på Conservatoire Supérieur de Paris. Senere fortsatte han på Schola Cantorum i Basel, hvor forældrene i sin tid havde mødt hinanden i en af Jordi Savalls klasser. I dag er Thomas Dunford sin generations førende lutenist og er ikke længere wunderkind eller bare teenager og har formentlig heller ikke længere soveværelset plastret til med plakater af Paul O'Dette, den store lutenist med det imponerende fuldsæg. En skikkelse der syntes trådt lige ud af en roman af Tolkien og som sikkert ikke har lyst op på ret mange teenageværelser.

Alligevel er det en livsfase som nok vil klæbe til Thomas Dunford længe endnu, selv om han nu går ind i trediverne. En portrætartikel fra for bare nogle få år siden havde fx titlen "Thomas Dunford: a teenage rock star of the lute". Og da BBC Music Magazine i forbindelse med hans første soloudgivelse udnævnte ham til "the Eric Clapton of the lute" var hans skæbne formentlig beseglet. Den titel har forfulgt ham lige siden, og programnoter der ikke nævner den, vil nok være utænkelige i nogle årtier endnu.

Ulrik Damgaard Andersen

10:00	Et kvarter med gårdsdagens kunstner
15:00/16:00	Lucie Horsch (NL), blokfløjte og Thomas Dunford (F/USA), lut
17:00	Duo Frølund Barfoed (DK), klarinet/klaver
20:00	Quatuor Zaïde (F), strygekvartet
22:00	Duo Hellqvist/Amaral (S/BR), violin/klaver

